

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UTGITT AV

NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 1 • INNHOLD • 1975

- + REDAKSJONET
- + SENSASJONELL MELDING I VENGE FRA DET AMERIKANSKE FORSVARSDEPARTEMENT !
- + "MYSTISKE KREFTER" I LILLESAND OG FEVIK ?
- + FLYGENDE TALLERKENER - BEKYMRET PROFESSOR
- + HVA VAR DET DZEKIEL SÅ ?
- + KAN 15 MILLIONER AMERIKANERE TA FEIL ?
- + UFO - EN DOKUMENTASJON
- + NYTT VEDRØRENDE AVTRYKKENE VED NAMSENFJ JORDEN

m.m.

NORSK UFO FORUM

Nr 1 - 1975 Tredje årgang

%%

UTGITT AV

Norsk UFO Center Trondheim

POSTADRESSE/Bestillingsadr

Postboks 2119,
7001 Trondheim

POSTGIROKONTO NR :

34 69 57

ABONNEMENTSPRIS PER ÅR:

Kr.30,- inklusive
"RAPPORTNYTT"

UTKOMMER MED

5 nummer per år - pluss

RAPPORTNYTT å 5 nummer +
10 separate utg. i året

REDAKTØR:

K. Stenødegård

EKSPEDISJON OG REGNSKAP:

Astrid Svelmoe

STENSIL:

Anton Lidstrøm

RAPPORTNYTT er UFO Forums
separate rapportutgave -
og denne er inkludert i
abonnementsprisen.

RAPPORTNYTT redigeres av
NUFOC - Bergen.

Adressen er:

Postboks 1155, 5001 Bergen

ÅRSABONNEMENT BESTILLES
ved å sende inn kr.30.00
til postgirokonto 34 69 57.

Ved innsendelse av kr.15,-
vennligst oppgi hvilken av
de to utgavene som ønskes.

V BER VÅRE LESERE VÆRE VENNLIG Å
MERKE SEG -

For å lette vårt arbeide, og for at
henvendelser til oss skal kunne bli
ekspedert så raskt som mulig, bør brev
som vedrører forespørsler i forbindelse
med UFO Forum adresseres til EKSPEDI-
SJONEN direkte. Adressen er:

POSTBOKS 3419 7001 TRONDHEIM

Ved henvendelser forøvrig benyttes vår
vanlige post- og bestillingsadresse.

Henvendelser som vedrører rapporter -
eller observasjoner, bør stiles til
RAPPORTNYTT, Bergen. Se adresse til
venstre.

VI MINNER OM AT

UFO Forum blant annet tar sikte på å
være et bindeledd mellom alle interess-
erte og aktivt engasjerte her i landet.
Derfor er spaltene åpne, så langt
plassen tillater det, for enhver som
måtte ha noe på hjertet om de tingene
vi behandler - det være seg artikler,
forslag, spørsmål, eller andre innslag
av interesse.

Benytt derfor denne muligheten til
kommunikasjon !

Glem ikke at en av de viktigste måter å
støtte Norsk UFO Centers arbeide på er
å medvirke til at flere og flere får
kjennskap til saken. Forsøk derfor så
langt det måtte være mulig, å verve
flere abonnenter ! Husk at ved et til-
strekkelig stort abonnementstall vil vi
kunne gå over til å trykke bladet i
offset, noe som naturligvis ville
høyne den tekniske standard betraktelig.

REDAKSJONELT

Så er vi allerede et godt stykke inne i 1975, og UFO Forums tredje årgang har sett dagens lys. Det samme har årets første UFO-rapporter. En av observasjonene ble gjort i Drammensområdet, og våre feltforskere der - Jan Sravenes, Tom Evensen og Jan Røren - var straks på pletten og gjorde et utmerket arbeide. Dermed har vi atter fått en påminnelse om viktigheten av vårt feltforskersystem. Uten disse ville også denne observasjonen ha vært av liten verdi, ganske enkelt på grunn av fravær av data som man måtte ha for at en rapport skal være brukbar i en forskningsmessig sammenheng.

Men observasjonen, som forøvrig fant sted den 11 januar, ga dessuten foranledningen til et eksempel på en annen side av saken som vi bør merke oss:

Avisen Drammens Tidende og Buskerud Blad (DB) brakte en del innslag i forbindelse med observasjonene i distriktet, hvilket ga støtet til et publikumsinnlegg av den typen som ikke var så helt uvanlig tidligere, men som ser ut til å ha forsvunnet gradvis fra spaltene, omtrent proporsjonalt med opplysningsvirksomheten på området. "UFO-tviler", som innleggets forfatter karakteristisk nok undertegnet seg med, lanserte den bokstavelig talt lyse idé at omskrevne UFO meget gjerne kunne ha vært en nyttårsrakett fra et eller annet overskuddslager. Han mener dessuten at det er vanlig med mange UFO-meldinger like etter nyttår og anser det for trolig at disse UFO'ene er laget på Raufoss. Ja, hvis alle var like dårlig informert som denne skribenten, så burde nok enhver trygt kunne kalle seg tviler. Og nettopp slik er situasjonen når det gjelder UFO-spørsmålet. Det finnes stadig mange tvilere, og disse er det fordi de er dårlig informert om saken, eller kanskje retttere feilinformert. Tviler er her et annet ord for uvitende.

Dette innlegget figurerte i DT den 11 januar, og den 15 brakte avisen en kommentar av vår feltforsker Tom Evensen, som på en utmerket måte og med få ord satte tingene i rett perspektiv. Kort fortalt kunne man atter en gang vise til at tvilerens "hypotese" falt for den enkleste etterkontroll og vurdering. Dette er som kjent et klassisk aspekt ved UFO-saken som går igjen i sak etter sak over hele kloden. Man bryr seg ikke med å reflektere over det foreliggende materialet, men kaster fram den første og beste idé som faller en inn. Denne "ideen" (man kan i all anstendighets navn ikke si hypotese), er praktisk talt alltid av kvalitativ natur - man synes aldri å ha kvantitative forestillinger i tankene når det gjelder UFO-observasjoner. Da kan alle de prinsipper man gjerne ellers bekjenner seg til, lettvent kastes overbord. Man regner kanskje med at ingen reagerer likevel - det skal så være.

Men så finnes det altså personer som reagerer. Personer som vet hva de snakker om, fordi de har skaffet seg viten om disse tingene og fordi de har foretatt et visst mål av etterkontroll i det aktuelle tilfellet. Når man så kan legge facts på bordet vil "tvileren" - hvis han er i stand til det - oppdage at det lønner seg å undersøke en sak før en uttaler seg, selv om saken er er UFO-anliggende. Senere vil han kanskje også forstå at en nyttårsrakett og en UFO er to forskjellige ting. En nyttårsrakett oppfyller nemlig ikke kravene til en brukbar UFO-definisjon.

(fortsettes side 3)

I sitt innlegg ber Tom Evensen om å få se demonstrert en rakett som svever ved hjelp av fallskjerm, med en fart av 180 km/t, og som samtidig holder konstant høyde og hastighet. Og han avslutter med følgende gullkorn: -----"Men gi ikke opp UFO-tvilere, kom gjerne med forklaringer på fenomenene og dere skal få svar. Skriv gjerne til undertegnede."

Dermed er vi kommet til poenget. Vi har sett hvordan innhenting av nødvendige data nå er muliggjort gjennom feltforskerne. Dette er allerede kommet så godt i gang at vi bør begynne å konsentrere oss om effektivisering av INFORMASJON utad. Denne virksomheten har naturligvis mange og tildels vidtrekkende sider, men et av leddene i informasjonsarbeidet kunne være konsekvent å "arrestere" irrelevante og forledende innslag om UFO i pressen. Vi kunne ganske enkelt svare på innleggene ved å presentere kvantitative data og facts, noe både avisene og leserne burde være mer tjent med enn at spaltene bare opptas av forledende kommentarer som ikke tar hensyn til faktiske forhold. Samtidig med dette må også avisene orienteres spesielt, slik at de etter hvert kan bli i stand til å foreta meningsfylte vurderinger på egen hånd.

Vi foreslår at en veloverveid og systematisk informasjonsvirksomhet settes øverst på prioriteringslisten for det nye året, og mottar gjerne forslag fra leserne i den anledning. Våre representanter vil bli orientert etter hvert som dette måtte komme i gang. Det som det hele tiden har skortet på og stadig skorter på er naturligvis tid og kapasitet. Vi så derfor meget gjerne at flere kunne kobles inn på denne sektoren og ber den som måtte være interessert om å sende oss noen ord !

Til slutt en komplement til Tom Evensen, Jan Røren og Jan Stavenes for førsteklasses arbeid; og en ekstra honnør til førstnevnte for hans treffende kommentar til "tvileren", som tydeligvis har overlevet opplysningsvirksomheten hittil----

USA's FORSVARSDEPARTEMENT HAR
BESTEMT SEG FOR Å TILKJENNEGI
AT "FLYGENDE TALLERKENER" - FRA
ANDRE PLANETER EKSISTERER - -

For de av våre lesere som måtte tro at ovenstående rubrikk er et resultat av redaksjonens utstrakte julefeiring, kan vi med en gang opplyse at overskriften er hentet fra den amerikanske avisen "The National Tattler", for 25 august 1974.

Den sensasjonelle meldingen har dessuten vært bragt i en rekke UFO-tidsskrifter såvel fra USA som Skandinavia. Desverre stammer uttalelsen ikke fra regjeringen direkte, men dog fra kilder som vi må ha gode grunner for å regne som pålitelige.

Den siste som etter det vi vet har uttalt seg om saken er lederen for den konservative UFO-organisasjonen A P R O , i Arizona, U S A - Jim Lorenzen. Han er som kjent en meget nøktern UFO-forsker. Hans forbløffende uttalelse går ut på at etter hans mening vil USA's forsvarsdepartement allerede i løpet av de nærmeste månedene komme til å erklære offisielt at UFO'ene er teknologiske farkoster fra andre kloder. Erklæringen kan komme enda tidligere, på grunn av det nå stadig økende antall av vel-dokumenterte UFO-tildragelser.

En lignende uttalelse er også kommet fra UFO-eksporten og forfatteren Ralph Blum, og denne er blant annet gjengitt i ovennevnte avis den 16-6-1974. Blum uttaler der at han hadde fått informasjon om at De Forente Staters regjering snart kommer til å offentliggjøre at UFO'ene kommer fra verdensrommet.

- Riktignok har regjeringen inntil ganske nylig benektet UFO'enes eksistens, men et program er satt igang og dette vil i løpet av de nærmeste månedene vise hvordan myndighetene i det siste har forandret sitt syn og sin innstilling til UFO-problemet, sier Lorenzen. Han fortsetter:

- Min informasjon går ut på at regjeringen i løpet av de kommende tre år vil offentliggjøre alt det man vet om UFO'er.

Forsvarsdepartementet samarbeider allerede med et filmselskap - (Allen Sandler Productions) - for å lage en film om UFO'er, og denne kommer til å bli sendt ut en gang i januar 1975.

Filmen vil komme til å inneholde absolutt usensurert informasjon og fotografiske beviser for UFO'enes eksistens. Senere vil også andre filmer bli framstillet, og innen TV planlegger man et spesielt nyhetsprogram der UFO-spørsmålet vil bli behandlet seriøst. Eventuelt vil man også kunne få se hvordan tidligere UFO-studier på regjeringsnivå ble utført bak lukkede dører.

Naturligvis kommer offentliggjørølsen til å skje på en slik måte at regjeringen ikke taper ansikt, eller på noe vis reduserer sin autoritet.

(Forts neste side.)

Årsaken til at man i USA nå er beredt til å erkjenne UFO'ene som virkelige ting er, ifølge Lorenzen, at man ganske enkelt frykter for at noe annet land skal komme i forkjøpet - f.eks. Frankrike, hvor man nå tar UFO-problemet meget seriøst. Kanskje er det tale om et rent politisk spørsmål, eller kanskje har man allerede sterke beviser for hva UFO'ene er for noe, hvorfra de kommer og hvorfor de er her. Iblant kommer de jo meldinger om "krasj-landinger" fra troverdige vitner - og muligens kan man på den måten ha fått betydningsfull viten som hittil ikke er offentliggjort.

Jim Lorenzen er forøvrig av den oppfatning at UFO-problemet innbefatter en slags vitenskapelig observasjon av jorden, i likhet med den vi selv eventuelt ville ha foretatt i forbindelse med en planet hvor vi visste det fantes liv. Videre mener han at forsvarsdepartementet fattet sin beslutning for 18 måneder siden, men at tilkjennegivelsen er blitt forsinket da man oppdaget hvilke mengder av data som måtte sammenstilles.

Bekjentgjørelsen det her er tale om kommer trolig til å skje gradvis, for på den måten å redusere eller forebygge faren for eventuell panikk. Sannsynligvis vil man også komme til å forsikre folk om at UFO'ene ikke representerer noen fare for jorden eller dens befolkning.

Så langt Jim Lorenzen og Ralph Blum.

NUFOC's foreløpige kommentarer:

Dette høres jo særdeles lovende ut, men tross alt kan vi ikke la være å betrakte uttalelsene med en viss avventende reservasjon. Foreløpig har vi jo ikke annet enn avisens omtale av disse uttalelser å holde oss til. Vi vet intet om hva ordene Lorenzen og Blum har fått sine opplysninger. I artikkelen er ordet "tror" ganske hyppig benyttet---

En annen ting er at man vel aldri kan la være å stille seg spørsmålet igjen og igjen: HVA SKAL denne offisielle attityden til UFO-problemet egentlig bety?? Er det i fornuftens navn overhodet mulig at USA's myndigheter har klart å overse en så himmelropende kjennsgjerning som UFO'enes realitet? For personer med et noenlunde representativt kjennskap til dokumentasjonsmaterialet, som jo er aldeles overveldende, kan absurditeten i dette uttrykkes i et meget enekelt utrop: "Så dumme kan de ikke være!" Likevel har professor James E. MacDonald, på grunnlag av hva han karakteriserte som førstehåndsviten, stadig understreket at etter hans mening er det nettopp dette som er tilfellet---. Han hevder, meget sterkt at ingen utenforstående overhodet vil være istand til å forestille seg den inkompetanse med hvilken UFO-problemet er blitt behandlet innen det amerikanske flyvåpen. Han understreker at han aldri har kunnet komme over noe som peker i retning av noen tilsløring på høyt plan. Men at det derimot utvilsomt har foregått en tilsløring på lavt plan, i form av rot og inkompetanse.

Dog finnes det andre autoriteter som er av den oppfatning at de offisielle undersøkelsesorganer som har vært opprettet, og da i første rekke "Project Blue Book", egentlig ikke var annet enn "dekkorganer" for et meget seriøst og ytterst hemmelig undersøkelsesprosjekt på regjeringsplan. Det mest hemmelige USA's regjering noen sinne har beskjefteget seg med.

Og dette synes dog mer sannsynlig, samtidig som det kan forklare alle de direkte vanvittige "forklaringene" som offisielt ble lansert i forbindelse med dokumenterte UFO-observasjoner.

La oss her skyte inn at dr. McDonald ikke unnlot å peke på de mange inkonsekvenser som tilsynelatende hefter ved en slik oppfatning. Han spør for eks.: Hvis det virkelig var tale om en tilsløring på høyt plan, hvorfor har da ikke CIA (etterretningstjenesten) og flyvåpnet knyttet til seg kvalifiserte vitenskapsmenn, som kunne forsøke å pønse ut noenlunde antakelige "forklaringer" på UFO-rapportene, i stedet for absurde? Og hvordan kan det ha seg at private UFO-forskere som rykker ut og intervjuer vitner til betydningsfulle UFO-observasjoner, gang på gang kan slå fast at flyvåpnets etterforskere ikke har vært der?

Det hele virker unektelig ytterst eiendommelig, men selv om vi i dag ikke kan si noe sikkert fra eller til må vel det mest eiendommelige tross alt være at USA's myndigheter skulle ha klart å overse noe så åpenbart som at UFO-fenomenet representerer en helt ny empirisk oppdagelse.

Den muligheten man altså kan øyne er at topp-hemmelige undersøkelser og vurderinger tross alt har pågått og at de "offisielle prosjektene" kun hadde som misjon å iverksette tilsløringspropagandaen. Men - v e l å m e r k e - uten at disse prosjekters ledere og personell hadde anelse om hvordan det hang sammen. Dette er i det minste en ad hoc forklaring på spørsmålet om hvorfor CIA og Flyvåpnet ikke knyttet høyt kvalifiserte vitenskapsmenn til disse virksomhetene---.

Så kan man på et ganske tidlig tidspunkt ha blitt fullstendig klar over at UFO'ene virkelig var interplanetariske, og siden han man vurdert fram og tilbake, veiet for og imot under følelsen av meget tungtveiende ansvar, hvorvidt det ville være riktig eller ikke å slippe disse opplysningene løs på publikum. Kanskje har man valgt å innta en vente-og-se-holdning. Se hvordan dette måtte utvikle seg. For så til slutt - når det ikke lenger synes mulig å holde saken ute av syne - bestemme seg for å ta sjansen på å slippe opplysningene, ut -----.

Dette er naturligvis kun spekulasjoner, men tankegangen synes ganske logisk i store trekk. Det kunne i alle fall meget vel være slik det har foregått. Det eneste vi foreløpig kan gjøre er å avvente begivenhetenes gang, for å se om 1975 virkelig vil vise seg å bli året for UFO-sakens store renessanse. -----.

Kilde: The National Tattler, for 25-8-1974.

----- GICOFF-Informasjon nr 5/1974 - samt andre tidsskrifter.

SENATOR BARRY GOLDWATER INN I STYRET

H O S N I C A P

"Jeg tror på utenomjordiske farkoster fra verdensrommet, og har akseptert en ledende stilling i den ledende og globalt kjente N I C A P"

Disse ordene stammer fra den konservative senatoren og presidentkandidaten Barry Goldwater fra Arizona. Han ble innlemmet i NICAP's styre etter å ha gitt offisielt uttrykk for sin overbevisning om UFO'enes eksistens.

N I C A P (National Investigation Committee on Aerial Phenomena) er som de fleste vil vite verdens største private UFO-forskningsorganisasjon, tidligere ledet av major Donald Keyhoe.

NICAP's nåværende leder, John L. Acuff, forklarer: "Vi ga ham tilbud om å bli med i vårt styre, på grunnlag av den interessen han har gitt uttrykk for når det gjelder UFO"---
Goldwater - forøvrig tidligere general i flyvåpnet, og med 44 års erfaring som flyger - har uttalt:

- Jeg er overbevist om at jorden mangfoldige ganger har vært besøkt av vesener fra verdensrommet. Jeg kan ikke forestille meg at jorden skulle være den eneste planeten i et uendelig univers som huser intelligent liv. Heller ikke overbevist om, etter å ha sett meg omkring i 65 år, at menneskene er de mest intelligente skapningene i universet.

Han fortsetter:

-Trafikkpiloter og marine-piloter har fortalt meg om tildragelser hvor UFO'er har vært bare metere fra flyene, for deretter å ha forsvunnet med ufattelige hastigheter.

Goldwater har også forsøkt, i egenskap av senator, å få se forskningsarkivene på Wright Patterson Air Force Base (Blue Book), ----

- Jeg spurte general Curtis LeMay, som i mange år var sjef for det strategiske luftforsvaret, om tillatelse til å se dokumentene, men han svarte:

-"Nei i h, og spør meg ikke en gang til."

- Jeg tror at en eller annen hemmelig ledelse tilbakeholder de UFO-undersøkelser som vi ikke "bør" kjenne til, sier senator Goldwater.

Og NICAP-lederen Acuff avslutter:

- Med hensyn til mot og villighet til å ta stilling til dette omstridte emnet, er det bare få som har kunnet møte seg med senatoren. Hans tidligere bakgrunn som general i flyvåpnet, samt hans store interesse for emnet kan neppe overvurderes."

Kilde : National Enquirer, UFO-Nachrichten, GICOFF-Information m.fl.

-----0-----

"MYSTISKE KREFTER" I LILLESAND OG FEVIK?

RADIO VIRKET UTEN STRØM
BIL STARTET AV SEG SELV

Ifølge Agderposten, Arendal - 8. og 9. november 1974 - skal et par nokså uvanlige tildragelser ha funnet sted i Lillesand og Fevik på denne tiden. Fru Tora Mosgren forteller:

-Det begynte mens jeg satt og fulgte mandagsfilmen "Plutselig i fjor sommer" på TV. - Plutselig begynte radioen å virke, og lyden var så kraftig at den forstyrret TV-sendingen betydelig. Jeg ble både forbauset og en smule ergelig over dette, fordi jeg ikke kunne huske å ha slått radioen på. Dessuten var det ergelig å bli forstyrret i mandagsfilmen. Forbauselsen ble imidlertid enda større da jeg fikk bekreftet at radioapparatet aldeles ikke var på. Jeg prøvde likevel å dempe lyden med volumknappen, men til ingen nytte. Jeg benyttet siste utvei: Dro ut strømstøpslet. Taleflommen fra radioen gikk ufortrødent videre, og holdt vel på i noen minutter før normale forhold inntrådte igjen.

Dette skjedde ved 22-tiden, mandag den 4. november ifølge avisen, som
 fortsetter:

Men som om dette ikke skulle være nok kom også mandagens forunderlige krefter til å gi seg nok et uforklarlig utslag på samme tid, en kilometers vei borte fra det taletrengte radioapparatet. På loftet satt nemlig fru Mosgrens dattersønn, Børge Bendixen, i en parkert bil og pratet sammen med sin kamerat, Karl K. Walle. Bilnøkkelen sto i bilen men motoren var ikke i gang. Begge to skvatt derfor til da tenningen tilsynelatende begynte å virke slik at motoren surret og gikk. Tenningsnøkkelen ble tatt ut, og panseret endog åpnet, uten at man kunne finne noen rimelig forklaring på det hele. Etter en stund ble motoren taus igjen, og den eneste "fornuftige" forklaring de bilvante karene kunne gi var at overledning av et eller annet slag hadde spilt dem et puss. Hva de to ikke visste på det daværende tidspunkt, var at Børges mormor på Kirkehei lyttet på radio som verken var påskrudd eller fikk strøm gjennom ledningsnettet ! Meteorolog Harry Johansen ved Værtjenesten på Kjevik kan ikke hjelpe oss med svaret, skriver avisen. Meteorologen opplyser :

-Mandag kveld hadde vi fint og stort sett skyfritt vær med 3,8 kuldegrader. Her på Kjevik ble det ikke observert verken lyn eller tordenskyer, og jeg kan for min del ingen forklaring gi på disse merkelige fenomener. - Selvsagt kan de rent lokale værforhold adskille seg noe fra de forhold vi registrerte her på Kjevik, på dette tidspunkt. En såkalt cumulonimbus (tordensky) kan teoretisk sett ha ligget over Lillesand, og utladning fra en slik sky kan ha funnet sted. Sier altså meteorologen, som i likhet med oss andre bare må stille et stort spørsmålstegn ved det som vitterligen skjedde denne første november-mandagen i det Herrens år 1974.

Kilde: Agderposten for 8-11-1974.

Samme avis dagen etter:

"MYSTISKE KREFTER OGSÅ PÅ FEVIK MANDAG KVELD"

En Fevik-dame forteller til Agderposten at hennes sønn var inne på badet da han merket noe som lignet en svak elektrisk dirring i en kran.

Mystiske krefter -- fortsatt fra forrige side

Gutten, som er elev ved SØTS, fikk mistanke om at det kunne være en overledning et eller annet sted på badet og han hentet et voltmeter og fant en spenning på 40V vekselstrøm. Han slo så voltmeteret over på likestrøm, men fant da ingen ting. Neste dag ringte fruen til Kraftverket for å be dem sende en kontrollør. Kraftverket ba om at de i stedet sendte bud på elektriker, men alle hadde så meget å gjøre at en av dem ba om at man istedet skulle få fatt på en rørlegger, siden overledningen var på badet og antakelig kunne skyldes en feil ved rør-opplegget. Det viste seg at det heller ikke var så lett å få fatt på en rørlegger i en fart og torsdag kom det en kontrollør fra Kraftverket for å undersøke forholdet. Kontrolløren foretok målinger og fant ingen strømføring. Sønnen påviste stedet hvor han hadde målt 40V om mandagskvelden, men verken sønnen eller kontrolløren kunne finne noe som helst som tydet på strømføring i rør-opplegget ved kontrollmålingen på torsdag.

Kilde: Agderposten for lørdag 09.11.74
(Innslagene er noe forkortet - red.)

NUFOC's kommentarer :

I forbindelse med disse avismeldingene har vår representant i Arendal, Alf Thommassen, et innlegg i Agderposten for lørdag 9 november, hvor han peker på UFO'ers rapporterte innvirkning på elektriske installasjoner - for øks elektriske tenningsystemer hos bilmotorer. Man har som kjent mange hundre veldokumenterte rapporter om at bilers elektriske anlegg streiker ved UFO-nærver og osv..

Siden vi ikke selv har undersøkt disse sakene, og siden ingen UFO er rapportert i området på det aktuelle tidspunkt, velger vi å avstå fra særlig vidtrekkende kommentarer - så meget mer som de foreliggende data, ikke minst vedrørende de lokale værforhold, er altfor mangelfulle. Men vilvil likevel gjerne peke på følgende momenter:

1. Selv om man ikke uten videre kan trekke den slutning at de rapporterte virkninger på radioen, bilmotoren og rørledningene stammer fra samme årsakskilde synes dette meget sannsynlig.
2. En for anledningen ukjent kraftkilde må ha vært til stede for å levere den elektriske (?) strømmen.
3. Det er meget viktig å merke seg at man i ett av tilfellene kan vise til instrumentelle registreringer, uten noen påviselig konvensjonell forklaring. (40V vekselstrøm - negativ reaksjon for likestrøm).
4. Den "ukjente"kraftkilden" synes å bevirke POSITIVE reaksjoner hos elektrisk utstyr, i stedet for den vanlig rapporterte negative.
5. Hypotesen om en lokal tordensky over Lillesand er nokså svak av flere grunner, blant annet den geografiske avstand mellom Lillesand og Fevik.

Til slutt vil vi komplementere vår rapportør, Alf Thommassen, for rask og gjennomtenkt innsats i sakens anledning, og som tilførte UFO Forum flere nye abonnenter:

Mer om "mystiske krefter" på Sørlandet -----

Etter at foranstående var skrevet mottok vi flere klipp fra Agderposten - nemlig for henholdsvis 14 og 16 november 1974.

Vi siterer fra torsdagsutgaven:

"FAST UFO-MYSTIKK HVER MANDAG ?"

"RADIOEN SPØKTE I TOM LEDLIGHET PÅ TROMØY"

"Er UFO'er på ukentlige besøk i vår landsdel? Forrige mandag opplevde folk i Lillesand og på Fevik underlige ting mens mandagsfilmen gikk i TV, blant annet begynte avslåtte radioer plutselig å spille for fullt. Kåre Leonard Knutsen fra Tromøy kan fortelle noe liknende også fra sist mandag, da kl 7 om morgenen. Det skjedde mens Knutsen var i Göteborg for å motta fiolinbyggerklubben Sneckans jubileumspokal. Han forteller:

- Før jeg reiste hadde jeg låst døren. Den har sikkerhetslås og er umulig å få opp for uvedkommende. Alle vinduer var lukket med hasper. Radio og stereoanlegget var slått av og alle kontakter dratt ut. Ikke desto mindre hørte min mor som bor i etasjen under meg, at radioen begynte å spille oppe i min leilighet, og stereoanlegget er sterkt så hun gikk opp for å skru det av. Men hun hadde ikke nøkkel og kom ikke inn, for døren var fremdeles låst. Etter en stund sluttet imidlertid spillingen.

- Noe senere på formiddagen hørte også husmorvikaren lyder oppe fra min leilighet.

- Da jeg kom hjem var fremdeles alle kontakter til radio og stereoanlegg dratt ut og alle brytere slått av. Alle vinduer var lukket med hasper på innsiden. Det underlige var at diverse ting var flyttet på inne i stuen, blant annet noen stoler.

- Alt dette ville ha stemt hvis det hadde vært folk i leiligheten. Det er bare den tingen at dette har vært fysisk umulig, slik som dører og vinduer var lukket, sier Knutsen.

Lørdagsutgaven, 16-11-1974

"Den mystiske mandagskvelden---- SKRITT I TRAPPEN, MEN INGEN Å SE I GRIMSTAD-HUS

De uforklarlige hendelsene med de elektriske fenomenene som forleden mandag fant sted i Lillesand, på Fevik og på Tromøy, viser seg også å ha gjort seg gjeldende midt i gamle Grimstad by. En meget pålitelig mann forteller til Agderposten at han og hans kone den samme mandagskvelden satt hjemme hos noen venner for å se på et TV-program. Selv har de ikke noe fjernsynsapparat, og vennene deres var invitert bort i selskap, men hadde stillet huset til disposisjon for at de andre skulle få se et program som de hadde så spesiell interesse av. Mens de satt der i stuen og så på TV hørte de plutselig skritt i trappen.

- Nå kommer de alt hjem, bemerket fruen til sin mann. Begge hørte tydelig skrittene i trappen, men ingen kom inn i stuen.

(fortsettes neste side)

- Hvor i all verden blir de av, sa fru. - Jeg får gå ut og se hva de holder på med. Et øyeblikk etter kom hun inn igjen og var ganske forskremt, for der fantes ikke et menneske i gangen.

Litt senere høstes det igjen tydelige skritt, og mannen løp ut for å undersøke hva som egentlig foregikk. På gangen var det fremdeles ikke et menneske, og han løp ned i underetasjen for å undersøke der, men fant ingen ting. Han stormet videre til gatedøren, men den var låst og det samme var tilfelle med bakdøren. For sikkerhets skyld åpnet han begge dørene og så seg omkring utenfor, men der fantes det heller ikke et levende vesen.

- Vi har ikke fortalt dette til noen, sier mannen til Agderposten, men vi tenkte faktisk på om det kunne være et såkalt vardøger. En uhyggelig og rar opplevelse var det i alle fall, og det kan vel bare konstateres som en kjensgjerning at den kvelden var mystiske krefter på spill i hele Lillesand, Grimstad og Arendalsdistriktet - - en mystisk faktor som viten skapen ennå ikke har noen kunnskaper om".

N U F O C :

Her ser vi et helt nytt moment tilsynelatende kommet inn i bildet. Nemlig møblene som angivelig hadde flyttet på seg, og "vardøger-effekten" som ekteparet forteller om. Under forutsetning av at de to ulike kategorier av effekter har noen sammenheng med hverandre i en årsaksrelasjon, blir saken naturligvis ytterligere komplisert, i og med at en eventuell ukjent, elektrisk kraftkilde ikke lenger er tilstrekkelig som forklaring på de rapporterte hendelsene.

Det som først og fremst slår en er fenomenets "utvelgelse" av noen få steder for sine manifestasjoner. Hvorfor hadde man ikke slike "elektriske effekter" konsentrert innenfor et bestemt område - det være seg stort eller lite? Med andre ord: Siden ikke utallige mennesker har meldt fra om tilsvarende opplevelser, ser fenomenet ut til å ha vært konsentrert om bestemte, meget begrensede lokaliteter, som f.eks enkelte hus. (Forøvrig må vi være oppmerksomme på at ekteparets beretning kun omfatter subjektive opplevelser, og ikke manifestasjoner av fysisk natur.)

Det kunne være interessant å undersøke saken av dette slag, men vi må nok avstå fra det, siden arbeidet med UFO-fenomenet tar all disponibel tid. Vi fant likevel å ville ta med disse sakene på kjøpet, blant annet på grunn av de elektriske effektene, som burde påkalle forskerens interesse.

-----0-----

Spottare gjort til skamme

FLYGGENDE TALLERKENER - BEKYMRET PROFESSOR

En proffessor ved Victoria University ønsker helst ikke å tro på flygende tallerkener, men han gjør det likevel. "Jeg skulle ønske de ikke eksisterte", sa dr. P.M.H. Edwards, proffessor i språkvitenskap, "de plager meg - jeg skjønner ikke hva de er ute etter, men det er uklokt å latterliggjøre UFO-saken, stilt overfor massive bevismaterialer."

Edwards, en ansett kanadisk "ufølg", talte en kveld til bortimot 80 personer på et offentlig møte i "Vancouver Area Flying Saucer Club". Han uttalte at skjøttikerna, holder enn ikke å være i stand til å tro på slike fenomener, ikke ønsker å tro på dem.

Smartere enn oss

"Vi har alle en medført følelse av å være de mest opphøyde skapninger i universet" sa han, "vi vil helst ikke tro at det finnes folk som er smartere enn oss".

Edwards uttalte at mange forklaringer er brukt for å tyde fenomener folk ikke forstår, heri innbefattet slike begrep som religiøse og psykiske opplevelser, samt tro på gjenstander, oppstått av fjerde eller femte dimensjon og det framtidige, og han formodet at disse ofte kunne være UFOer av ikkejordisk opprinnelse. Som eksempel nevnte han en australsk prest som rapporterte å ha sett en grønn tallerken og trodde det var en erkeengel. "Men jeg har aldri hørt om en grønn, tallerkenformet erkeengel", sa Edwards.

Han mente at vitenskapsmenn var uvillig til å utforske UFOer seriøst, på grunn av forlegenhet og antesipert latterliggjøring, men De Forente Staters luftvåpen var tydeligvis bekymret for saken.

"Militær tro"

Det var tydelig for enhver som undersøkte publikasjoner og fakta, at de militære hadde kjennskap til og trodde på UFOer, mente Edwards, men at de fortiet informasjonen om dem. "Luftvåpnets taktikk er nettopp bevis på at de eksisterer", mente han, "men almenheten er for det meste lykksalig uvitende. Det blir gjort observasjoner hele tiden, men avisene gir oss inntrykk av at det ikke handler noe".

I løpet av talen siterte Edwards mange vitenskapsmenn og fra observasjonsrapporter, men innrømmet i en spørrespause at bortsett fra et par lys som kan ha vært UFOer, har han ikke selv sett noen.

Kan ikke bli ignorert

"Dette er en god indikasjon på at en person ikke kan få øye på en UFO ved hjelp av ren viljekraft", sa han. "Jeg har studert dem og har i de siste 15-16 år sterkt ønsket å få se en, men har ikke vært i stand til å produsere noen enda".

Edwards synes fremdeles ikke om UFO-begrepet, men det har ikke vært mulig for ham å ignorere dem, siden han, som student, ble advart av en professor om ikke å le før han visste noe om saken. Han begynte å lese om den, og ble overbevist om at UFOer eksisterte, og til i dag har han vært litt av en autoritet - en engstelig og nedtrykt autoritet som "oppriktig ønsker at disse ting ikke hadde eksistert".

HVA VAR DET EZEKIEL SÅ ?

Av Arvid Dahle

Esekiel var en prest som levde i Kaldea ved elven Kebar. I 597 f.Kr. ble Esekiel sammen med mange andre jøder deportert til Babylonia av kong Nebukadnesar.

"Det skjedde i det trettiende år, i den fjerde måned, på den femte dag i måneden, mens jeg var blant de bortførte ved elven Kebar, at himmelen åpnedes og jeg så syner fra Gud."

Slik åpnes 1 kapittel av profeten Esekiels beretning. Od den fortsetter med en detaljert beskrivelse av disse "syner fra Gud" som ble Esekiel forunt og som gjorde ham til profet.

Hva var det Esekiel så ? Hva var det han opplevet da han "ble ført bort i ånden" til sine landsmenn i Tel-Abib og som gjorde at han ble sittende måløs i syv dager ?

Svaret på disse spørsmål har gjennom tidene variert etter bibellæsernes innstilling, fra fullstendig bokstavtroskap til en åndelig og jo r t oppfatning. Esekiel så - eller han trodde å se. Bibelen og vår religion legger mer vekt på følgene av hans syner. Han ble en tukter og en formaner, han talte til menneskenes hårde hjerter, ord som er stadig aktuelle.

Erkjennelsen av at det eksisterer uforklarlige fenomener, populært kalt "flygende tallerkener" eller nå mer alminnelig UFO'er, er ikke offisielt anerkjent, men deles av et stadig stigende antall personer, herunder også mange med vitenskapelig skolering. Vi har ennå ikke fått noen tilfredsstillende forklaring på hva det er som skjuler seg bak dette fenomen. Det ser heller ikke ut til at forklaringen ligger like rundt hjørnet. Jo mer man leser, jo grundigere man studerer fenomenet, jo fjernere synes gåtens løsning. Kanskje er det best at den forblir uløst.

Men menneskets nysgjerrighet, som man med et penere ord kaller sannhetsrang, lar seg ikke stoppe. Som en følge herav vokser UFO-litteraturen fra år til år, ja fra dag til dag. En del kan vel kanskje karakteriseres som fantasi, men det eksisterer en ganske betydelig kjerne som et fordomsfritt tenkende menneske ikke kan skyve fra seg.

Mange UFO-løser (jeg må få lov til å bruke det uttrykket) har i sin søken etter å finne om fenomenet gått tilbake i historien, herunder bibelhistorien, for å søke etter beskrivelser av liknende fenomener - og mener å ha funnet dem. Det fins således i Bibelen beretninger som synes å stemme forbløffende med våre iakttagelser.

Eric von Däniken, hvis bøker er godt kjent og meget lest også her i landet, hører selvsagt egentlig ikke til UFO-tilhengerne, selv om han ikke utelukker fenomenet. Hans spesielle interesse er kommet til uttrykk i hans teori om at vår klode i historisk tid har vært besøkt av vesener fra fremmede kloder, ja, han drister seg til og med til å hevde at vi jordmennesker er skapt av disse "guder fra verdensrommet".

Som et av de mange ledd i sin bevisføring har von Däniken nevnt beretningen om profeten Esekiels syner, og drister seg til å antyde at det han så i virkeligheten var et romskip.

Han finner støtte for sin oppfatning i den detaljerte beskrivelse Bibelen gir.

Von Dänikens teori ble lest av Josef F. Blumrich, som er østerriker av fødsel, men som utvandret til USA for å arbeide med rakettkonstruksjoner. Han er knyttet til den faste staben i NASA og er i dag sjef for avdelingen for prosjektskonstruksjon.

Blumrich leste von Dänikens bok: "Erindringer om Fremtiden" etter oppfordring av sin sønn, og han moret seg ganske godt, helt til han kom til Esekiels "romskip". Her kom forfatteren inn på et tema Blumrich anså seg som svært fortrolig med, og han bestemte seg for å gjendrive von Dänikens og påvise hvor uholdbare hans påstander var. Han bestemte seg for å bruke profetens eget utsagn som bevismiddel.

Resultatet framgår av Blumrichs egne ord: "Det absolutte nederlag er vel neppe noen gang blitt så rikelig belønnet, det ble et makeløst nederlag, fascinerende og gledelig!"

"Det makeløse nederlag" kan nå studeres av enhver. Som bokens undertittel sier er "profeten Esekiels romskip bekreftet av moderne teknikk".

Blumrich har tatt Bibelen for seg, i flere utgaver og oversettelser, og ved kritisk og minuttøs gransking av beretningen om Esekiels syner sammenholdt med den avanserte tekniske viten han sitter inne med, kommet til at det virkelig var et romskip og dets besetning profeten hadde kontakt med.

Han går til verket med vitenskapelig grundighet. For en som savner teknisk skolering er stoffet faktisk tildels ganske tungt. Særlig gjelder dette tillegget som med diagrammer og tekniske uttrykk er gresk for anmelderen. For teknisk saksyndige må boken representere en kraftig utfordring! For den teknisk uskolerte, som også har glede av Blumrichs fascinerende bok, er bevisføringen overbevisende - selv om tradisjon og konvensjonell tenkning ikke er lett å overvinne. Har Blumrich rett, må vårt verdensbilde revideres ikke bare i farge, men i form!

Forfatteren nøyer seg ikke med tekniske argumenter, men trekker også slutninger mht bakgrunnen for det bibelske besøk fra verdensrommet. Her er han selvfølgelig på spekulasjonens grunn. Det er jo, selv om man aksepterer Blumrich's teori, nød. endig å sette Esekiel-episoden inn i en større sammenheng og her savner vi ennå en "filosofi" som kan være et brukbart arbeidsredskap. Vi har ikke en gang en hypotese som står for selv den enkleste kritikk.

På mange "akristtro" vil boken virke som det rene kjetteri. Den ortodokse vitenskap vil dele dette syn om enn ut fra andre forutsetninger. Men dette bør ikke holde noen fra å lese boken. Man kan jo om ikke annet nyte den som en formåyelig tankelek. Selv går jeg lenger. Ut fra langvarig og omfattende kjennskap til stoff av den her omhandlede art er jeg ikke så vanskelig å overbevise. Det fins troverdige beretninger også fra moderne mennesker som har opplevet ting som har gjort dem "måløse i syv dager", og enda lenger.

Josef F. Blumrich : "THE SPACESHIPS OF EZEKIEL"

Bantam Books Inc., New York - 1974

Econ Verlag (Tyskland) - 1973

E.G. Mortensens Forlag, Oslo - 1974

*)

*) Bestilles hos Valby Antikvariat & Bogimport, København (Se annonser)

BEYOND EARTH:

Man's Contact With UFOs -

Ved K. Stenødegård

"Kan 15 millioner amerikanere ta feil ? ---- De siste gallupundersøkelser viser at 15 millioner amerikanere mener å ha sett "Flygende tallerkener" --- Det er IKKE fly, IKKE meteoritter, IKKE fugler, IKKE ballonger, IKKE Venus, IKKE sumpgass, IKKE temperatursvingninger, IKKE kulelyd, IKKE hallusinasjoner, IKKE plastposer opplyst av stearinlys ----- men autentiske iakttagelser av ukjente, uidentifiserte flygende objekter - gjort av piloter, radareksperter, politioffiserer, astronauter og andre trenede observatører -----".

Disse ordene er hentet fra omslagssiden på en ny bok som er utkommet i Bantam-serien. Den er skrevet av ekteparet Ralph- og Judy Blum, to amerikanske forfattere som i den senere tid har gjort seg gjeldende på UFO-arenaen. Ralph Blum hadde for en tid siden en artikkel om UFO-saken i Det Beste, og han er dessuten en av dem som hevder at USA's regjering innen kort tid kommer til å offentliggjøre at UFO-ene er interplanetariske. (Se nærmere omtale i dette nummer av UF).

Begge forfatterne har solid bakgrunn. Ralph, som ble født i California i 1932, har sin utdannelse fra Harvarduniversitetet, og universitetet i Leningrad, mens Judy, som opprinnelig er fra England, har studert i Sveits og ved Sorbonne-universitetet i Paris.

Ralph Blum har et anerkjent forfatterskap bak seg, og rubriserte bok er det første produkt de to leverer i fellesskap.

La det med en gang være sagt at denne boken faller inn under den seriøse del av UFO-litteraturen. Den behandler aktuelle saker, er ganske grundig, og befrikk for utbroderinger på ønsketenkningens område.

En av de mange ting som gjør boken verdifull for "ufostudenten" er dens ganske detaljerte behandling av Pasagoula-saken, et såkalt humanoidtilfelle, som våre lesere sikkert kjenner til. Denne tildragelsen fikk stor publisitet - det skulle da også bare mangle - og kortere omtaler har vært brakt også i noen norske aviser, om enn delvis med de velkjente omskrivninger og forvrengninger. Billedbladet NÅ hadde også et aldri så lite innslag om tilfellet, men det var tydelig at bladets korrespondent ikke hadde oppfattet størst av hva det hele egentlig dreiet seg om.

Den oppsiktsvekkende hendelsen fant sted den 11 oktober 1973, i Pascagoula Mississippi, USA. Vitnene var de to verftsarbeiderne Charles Hickson (42) og Calvin Parker (19). De satt og fisket ved vestre bredden av Pascagoula-elven og klokken var 19.25 - da de helt plutselig hørte et "zip" bak seg. De snudde seg og fikk øye på en stor, eggformet gjenstand som lyste, eller glødet med et blåhvitt skjær. De forsøkte å hoppe i elven, men kunne ikke røre seg.

(forts. neste side)

De kunne ikke fatte hva de så. Fra en åpning foran på gjenstanden kom noen skapninger til syne. De "Fløy i luften", ca to fot over vannflaten, og høynet seg de to skrekkslagne fiskerne. Humanoidene, eller robotene - hva det enn måtte være - hadde krabbeklolignende "hender", eller en form for kroker, som de plasserte på Hicksons armer og løftet ham opp fra bakken. Parker hadde i mellomtiden mistet bevisstheten, tilsynelatende på grunn av sjokk. Begge ble brakt inn i "farkosten" gjennom åpningen som nevnt foran. Hickson sier at han ble plassert på noe som "ikke var et bord". Dette ble tippet bakover slik at han stirret rett opp i taket. Han hadde følelsen av at de ville ta ham med.

Han kunne se tre vesener i rommet. To av dem sto på hans venstre side og kikket på ham, mens den tredje befant seg til høyre. Denne frambrakte en "surrende" lyd.

Det indre av rommet glødet med et blå-hvitt lys, men ingen lyskilder var å se. Det var firkantet, "men avrundet" - slik at ingen hjørner forekom.

Vesenene glødet på samme måten som farkosten. De var ca 5 fot høye, med store hodar (i relasjon til resten av kroppen). Hodet, som gikk i ett med kroppen (fravær av hals/nakke), var forsynt med noen spisse framspring (iflg skisse av form som en slank kjegle), samt en liten åpning som ble oppfattet som "munn". Noen øyne kunne man ikke se. Kroppen var "rynket og sølvaktig" - armene var lange og bena korte.

Hickson forteller videre at mens han lå der ble det rettet et lys mot ham fra taket. Dette var sterkere enn det omgivende lysskjæret, men av samme farge.

Så forlot vesenene rommet. - Hickson tør ikke si hvor lenge han ble liggende alene, men antyder at det kan da dreiet seg om noen få minutter. Han var fremdeles livredd, og lurte på hvor Parker var og hva han måtte være utsatt for. Det var ikke mulig å røre seg.

Så dukket vesenene opp igjen, "tippet" Hickson i nesten vertikal stilling og plasserte sine "klør" eller "kroker" under armene på ham. Deretter "fløt" de ut av åpningen med ham, samme vei som de var kommet. Parker ble brakt ut på samme måte.

De to ble anbragt på det stedet hvor de hadde sittet og fisket, og derfra kunne de se vesenene "flyte" tilbake til gjenstanden, hvor åpningen ble lukket. "Farkosten" startet opp og dro vestover med stor hastighet. Fremdeles kunne de to fiskerne ikke røre på en muskel. Dog kom førligheten langsomt tilbake, og etter hvert som de begynte å summe seg kom de i diskusjon om de skulle fortelle om sin opplevelse til noen. Det ble til at de oppsøkte politiet og rapporterte det hele.

Det som her er nevnt sier selvsagt ikke stort, men saken er blitt grundig etterforsket, blant annet av dr. Allen Hynek og dr. James Harder, begge kjent som ansette vitenskapsmenn og framtrædende UFO-forskere. De to fiskerne ble grundig forhørt under hypnose, og forskernes konklusjon er at de bestemt forteller om en for dem virkelig opplevelse. Såvel Hynek som Harder har avgitt meget sterke uttalelser om saken, og betrakter den som særlig betydningsfull.

(forts neste side)

Vårt korte resymé av hendelsesforløpet forteller som sagt ikke stort, Det reiser i stedet utallige spørsmål, og det er ganske nøttopp disse spørsmål omskrevet bok tar opp ganske detaljert.

Så følger et avsnitt viet til mulig forhistoriske UFO'er, og dette bringer utviklingen videre fram til 1890-årenes observasjoner av de mystiske "luftskipene", som blant annet ble rapportert sett over store deler av USA.

Forøvrig tar boken tydeligvis sikte på å gi et tverrsnitt av UFO-problemet, og sakens ulike sider blir seriøst diskutert. Herunder naturligvis også myndighetenes attitude til problemet - inkl. Condonrapporten og Project Blue Book.

En særlig aktuell sak som blir spesielt diskutert er Betty Hills stjernekart, som vi omtalte i UFO Forum nr 5/74.

Boken er dessuten forsynt med en rekke fotografier, litteraturfortegnelser og et omfattende stikkordregister etc..

Som sagt - vi finner å kunne plassere boken blant de bedre innen denne litteraturen, og anbefaler den som sådan for våre lesere.

Ralph Blum, wuth Judy Blum : "BEYOND EARTH :
"Man's Contact With UFO's"

Bantam Books Inc., New York - 1974

Bestilles hos: Valby Antikvariat & Bogimport, København

(Ca Nkr. 17,-)

mm

De konkrete og etterkontrollerte saker han presenterer på bakgrunn av førstehåndsviten, gir ikke bare glimrende illustrasjoner på dette, men også på Blue Book's suverene forakt for vitenskapelige prinsipper og dets høyst besynderlige "forsknings"-metoder. Blue Book's "etterforskere" fant det tydeligvis som regel svært slitsomt å etterforske en sak, uansett hvor betydningsfull den enn måtte være. Det var da også sikkert adskillig makeligere å kunne finne fram et av de tradisjonelle stemplene - "Venus", "ballong", "fly" - og klaske på saken, uten nærmere kontroll. Det lot til å spille liten rolle at disse "konklusjoner" mange ganger var så absolutt åbsurde at ethvert gjennomsnittsmenneske ville gjennomskue dem ved første øyekast.

Professor Hynek's bok viser oss UFO-problemet nøyaktig slik det er, slik det framtrer på bakgrunn av det materialet man i dag sitter med, Alt irrelevant, alt tvilsomt, er omhyggelig silt bort og tilbake står det som burde være av iøynefallende interesse for enhver ansvarlig forsker.

Hynek viser også på en meget klar måte hvordan såkalte "kontaktberetninger" skiller seg klart fra rapportene om "humanoider" i forbindelse med UFO-observasjoner. Når det gjelder de siste har man mange ganger saker med mer enn ett vitne, og rapportene later til å følge et visst mønster, forståvidt som visse særtrekk kan påvises. "Kontaktberetningene" oppfyller ingen av disse krav, ei heller de øvrige krav som en ansvarsbevist, kompetent forsker må stille til en sak. Kontaktberetningene kan uten videre henføres til fantastenes domene, av meget viktige grunner.

Videre har Hynek på en aldeles mesterlig måte klart å kombinere vitenskapens strenge, stringente framstillingsform med en lett journalistisk stil. På denne måten er boken meget informativ og lærerik, s a m t i d i g som den er ualminnelig lett-løst!

Denne kombinasjon er i seg selv et mesterstykke av det helt sjeldne. La det også være nevnt at den norske øversettelsen er framragende utført av Adne Goplen.

Under omtalen av en bok som denne behøver man neppe utvise særlig stor forsiktighet med anvendelsen av superlativer. Man risikerer så allikevel ikke å gjøre seg skyld i overdrivelser.

Boken er toppaktuell for ethvert tenkende menneske. Man fulgte interessert med i den såkalte Watergate-saken i USA. Men som dr. Hynek sier: "Hvis regjeringen dekket over Watergate, så er deres behandling av UFO-saken en k o s m i s k Watergate."

Til våre lesere og da spesielt våre representanter, vil vi si:

En bedre lærebok og informasjonskilde finnes ikke. Å være foruten dr. Hynek's bok vil innebære et handicap av dimensjoner-----.

Red..

Dr. J. Allen Hynek : UFO - EN DOKUMENTASJON
Ernst G Mortensens Forlag, Oslo - 1974

Boken fåes hos bokhandlerne og koster kr.47,-

-----0-----

LITT OM HVORDAN FOLK VILLE REAGERE DERSOM VI KOMMER I
KONTAKT MED VESENER FRA ROMMET

"UFO-landing på jorden. Man rådfører seg
med presidenten i Det Hv. te Hus-----"

Er dette en framtidens avisoverskrift ? Kanskje - men
hvordan ville folk reagere hvis det skjedde i dag ?

- - -

Fem framtrедende psykiatere påstår at folk nå er så vant til UFO-rapporter, se menn gå på månen og navigere i rommet, at de fleste av oss ville ta det ganske rolig etter det første sjokket.

- Jeg er helt sikker på at det ville være langt mindre spennende enn de fleste mennesker regner med, sa dr. Benjamin Simon fra Boston.
(1) en store panikken ville ikke oppstå, slik det skjedde i 1938 da mån i radioen sendte Orson Welles fiktive "Mars-invasjon på jorden".

- De fleste mennesker ville reagere i relasjon til deres personlige innstilling, uttalte dr. Harold Elser fra Farmington, Michigan. De ville bli overrasket, men de som er vennlige og tillitsfulle, ville ønske å blande seg med besetningen på de "flygende tallerkener" og by dem velkommen.

-Med mindre UFO'ene kom som en del av en invaderende styrke ville det ikke oppstå overveldende panikk og utbredt hysteri, forutsa dr. Louis Rittmeyer fra Washington D.C...

-I det lange løp mener jeg at en UFO-landing ville ha meget positiv effekt, på samme måten som reisen til månen har hatt en positiv effekt på vår forståelse av universet, sa dr. Roberth Switzer fra Topeka, Kansas.

-Vi ble hurtig vant til ideen at mennesket kunne vandre på månen. Derfor, hvis UFO'ene ikke er en del av en invasjonstyrke, ville vi hurtig venne oss til den tanken at andre vesener går rundt på vår planet, mente dr. Jean Rosenbaum fra Durango, Colorado.

De fem psykiaterne ble intervjuet av The Inquirer for å uttale seg om den offentlige reaksjon overfor en UFO-landing, hvor romfartøyet besetning selv ga seg til kjenne overfor et større antall jordboere.

De var enige om at det kunne oppstå en viss begynnende panikk og hysteri i nærheten av hvor UFO'en landet, men det ville ikke bre seg eller vare lenge, med mindre romfartøyet var en del av en fiendtlig invasjonstyrke.

-Jeg tror at UFO'en ville bli behandlet med passende realisme, sa dr. Simon. - De fleste mennesker er så vant til ideen om UFO'er og romreiser at de i dag meget lett ville kunne akseptere UFO'ene.

(forts neste side)

Den mest dominerende reaksjon ville være at de som allerede tror på UFO'er nettopp ville si: "Her er vårt bevis".

Dr. Rittlemeyer fra Georgetown Universitetet i Washington framholdt: -Der kan blant de mennesker som først så det gjøre seg gjeldende en begynnende panikk, men ikke panikkslagne sener av det slaget som presenteres i en science fiction-film. Situasjonen ville være den samme som overfor enhver annen overraskelse - utrolige reaksjoner. Det ville være det ene av sjokkene - og hvis UFO'enes besetning var fredelig innstilt, ville det kanskje ikke skje mer etter det første sjokket.

Dr. Switzer fra Menninger Foundation i Topeka sier: -Den første reaksjonen ville være sterk frykt og uro, inntil vi lærte hvilke vesener det er og hva de ønsker. De kan overhodet ikke ligne oss, og det vil virke sterkt på våre følelser. (2)

Dr. Elmer mente: - En del av de hysteriske typer ville gripes av panikk, men jeg tror at noen av våre ledere ville ha tilstrekkelig styrke til å dempe denne frykten. Noen av oss ville imidlertid ha en langvarig mistanke om UFO'enes besetning.

-Under ugunstige forhold kunne det bringe oss ut i en nasjonal vrangforestilling, sa dr. Rosenbaum. Virkningen kunne bli at vi vendte oss mot hverandre i stedet for mot UFO'enes besetning.

Kilder: The National Inquirer, 21 juli 1974. /Av Bernie Ward/
UFO Aspekt nr 6. - des 1974.

Kredit: Fredriksberg UFO-studiekrets/Oversatt av Paul Wulff/

Fotnoter: (1) Dr. Benjamin Simon er den samme psykiateren som behandlet ekteparet Betty og Barney Hill, under hypnose og (Se UF nr 5/74).

kommentarer:

- (2) At slike vesener overhodet ikke kunne ligne oss er en upresis påstand som synes å mangle forsvarlig grunnlag. Det hele vil vel stå og falle med hva man legger i begrepet "ligne oss" -. Hvis vi skal anta at rapporter om observasjoner av "UFO-nauter" er virkelige tildragelser og at disse vesener stammer fra det ytre rom, så må vi jo kunne si at "de ligner oss en del, om enn ikke til forveksling ----. Det er som regel tale om humanoider (unntaksvis "monstere"), og vi anser det som litt for sterkt å si at de overhodet ikke ligner oss.

På den annen side - og det må kraftig understrekes - vet vi overhodet ingenting om hva slags vesener, eller hva slags intelligens, de fem psykiaterne diskuterer, og det vet de heller ikke selv. Man synes derfor å bevege seg på et meget spinkelt grunnlag med sine formodninger. En rimelig forutsetning for disse vurderingenes relevans, må være den at de besøkende svarte noenlunde til det vi er vant til å forbinde med begreper som fornuftsvesener og intelligens. For - hva med "fremmed intelligens" ? Frykt for fremmede "gjenstander" er en ting. Den stavistiske frykt noe annet. Og forøvrig: Det at menneskene vandrer omkring på månen, og navigerer i rommet, er ikke en holdbar analogi til fortrolighet med fremmed intelligens-- . Psykiaternes vurderinger må derfor ses på bakgrunn av de forutsetninger som er antydnet overfor. (Her kan det skytes inn at rapporterte "humanoidtilfelle", hva deres realitetsforhold enn måtte være, synes å peke sterkt i retning av "fremmed intelligens". Dette forsåvidt som de såkalte "humanoidene" praktisk talt alltid sies å foreta seg ting som for oss fortoner seg fullstendig meningsløse. På dette felt mangler vi data for enhver mulig konklusjon.

KS.

-NYTT VEDRØRENDE AVTRYKKENE VED NAMSENFJORDEN

Trekantede avtrykk oppdaget også på Hoddøya og ved Sundsvannet - tydelige "sett" på tre og tre avtrykk - malingen skaller av hyttevegg i nærheten !

Som en direkte følge av vår lange artikkelserie i Namdal Arbeiderblad har ytterligere opplysninger kommet fram i forbindelse med de mystiske trekantede avtrykkene ved Namsenfjorden. (Ref. UF No 1/73).

Den første som sto fram med en nyhet var herr Arve Svendsen, hvis foreldre har hytte på Hoddøya.

Hoddøya ligger vis-a-vis Sundsøya, og sundet mellom de to øyene er den må så velkjente Sundsråsa, hvor NUFOC gjennomførte sin storstilte leteaksjon sist sommer. (Kfr UF nr 4/74).

Noen nøyaktig dato for oppdagelsen av avtrykkene på Hoddøya har vi dessverre ikke vært i stand til å bringe på det rene, men vi får opplyst at de ble oppdaget omtrent på samme tid som de på Kjøløya. Akkurat som der var avtrykkene på Hoddøya plantet ute på en langgrunn leire i en vik eller bukt. De var likesidede trekanter, med sider anslått til ca 120 cm. Hvis dette er riktig anslått betyr det at avtrykkene på Hoddøya var litt mindre enn de på Kjøløya og Lervikholmen. Men da førstnevnte avtrykk ikke ble målt kan det jo tenkes at de tross alt var like store. Dette lar seg beklageligvis ikke verifiseres da størrelsen som sagt er anslått og ikke målt.

Dybden varierte mellom ca 30 - 40 cm, noe observatørene mener skyldes variasjoner i leirgrunnens fasthet.

Det mest interessante synes imidlertid å være at der på Hoddøya fantes kun tre stykker avtrykk, og ikke en hel masse slik som tilfellet var på Kjøløya. Dermed har vi for første gang en indikasjon på s y s t e m - dvs. at avtrykkene ser ut til å ha blitt plantet i form av "sett" på tre og tre avtrykk om gangen. Dette taler naturligvis til fordel for hypotesen om "landingsben", og hypotesen skulle dermed ha tilegnet seg enda et poeng. Dette så meget mer som de tre avtrykkene var plassert som et trekantet mønster (de dannet tilsammen en trekant), med lik innbyrdes avstand, nærmere bestemt ca 10 meter. (Det må skytes inn at heller ikke på dette punkt ble nøyaktige målinger foretatt. Men avtrykkenes anslåtte innbyrdes avstand stemmer godt overens med de på Lervikholmen. Der ble det som kjent funnet to avtrykk - plassert på en slik måte at det tredje (hvis det fantes) ville ha befunnet seg under vann, selv på fjære sjø. Avstanden mellom disse to avtrykkene ble målt til 9 meter.

Også når det gjelder avtrykkene på Hoddøya var kantene jevne - om enn ikke knivskarpe, på grunn av vannets arbeide - og bunnen var meget hard. Leira var tydelig presset opp utenfor kantene. Ved høyvann står vannet ca 1 meter over avtrykkene, akkurat som på Kjøløya, og ved lavvann er leira ca 150 meter lang, regnet fra vannet til skogkanten. Stedet ligger på østsiden av Hoddøya og vender ut mot Sundsråsa.

(fortsettes neste side)

Etter det vi har kunnet finne ut er det mye som taler for at avtrykkene på Hoddøya ble plantet noe før de på Kjølsoya og Lervikholmen. Vitnene hadde ikke hørt om disse to da de oppdaget avtrykkene, som lå ca 100 - 150 meter fra hytten deres på Hoddøya. Deres reaksjon på oppdagelsen var den vanlige - forbauselse - de kunne ingen "naturlig" forklaring finne på fenomenet.

Kart med inntegninger, samt skisse, som herr Svendsen har sendt oss, lar seg desverre ikke gjengi her, men vi anmoder gjerne spesielt interesserte om å skaffe seg et sonekart over Namsenfjorden, for på den måten å få et klarere inntrykk av hvordan avtrykkene er distribuert geografisk.

AVTRYKKENE VED SUNDSVANNET

Vedkommende som oppdaget disse har ønsket å være anonym, i det minste inntil videre. Som så mange andre vitner til ting

som dette ønsker han ingen publisitet. (Likevel blir man gjerne fra visse hold utsatt for lettvinde beskyldninger om at det er publisitet man er ute etter-. Slike konklusjoner kan man jo komme til når man ikke umaker seg med å innhente en eneste opplysning om de saker man uttaler seg om.) Vi har innhentet detaljerte opplysninger hos vedkommende, og hans pålitelighet er hevet over all rimelig tvil. Det var forøvrig to, personer som bevitnet avtrykkenes tilstedeværelse.

Her har vi for første gang et eksempel på at avtrykkene ikke var lokalisert til strandkanren, men derimot på bredden av et vann. De øvrige detaljer stemmer forbløffende overens med de vi tidligere har omtalt. I den forbindelse bør det understrekes at avtrykkene ved Sundsvannet ikke var plassert på selve bredden, men også her et stykke ute på en langgrunn fjære.

Sundsvannet ligger ca 1,5 km i rett linje syd for Sundsråsa, omgitt av fjell. Vannet er ca 1,6 km langt og bredden varierer fra ca 100 - til 400 meter. Dybden er ifølge sonekart 33 meter (på det dypeste). Vitnenes hytte ligger 3 meter fra vannkanten, og avstanden fra hytta til avtrykkene var 12 - 15 meter. Det er som nevnt tale om en langgrunn fjæra (også her), slik at avtrykkene var plantet ca 10 meter ute på denne. Vannstanden sies å variere en del og på det tidspunkt da sporene ble oppdaget var den karakterisert som "noe liten". Sporene sto da 15 - 20 cm under vann.

Også her var avtrykkene plassert i et trekantmønster - og det var det samme "settet" på 3 stykker - akkurat som på Hoddøya. Sidene i trekantene ble anslått (ikke målt) til noe over en meter, og dybden til 15 cm,.

Grunnen, eller fjæra, beskrives som forvitret berg, med konsistens som sand. Vitnet slår fast at med den kompakte beskaffenheten av denne må den eventuelle gjenstanden som etterlot seg avtrykkene ha veid temmelig mange tonn.

Dato for oppdagelsen kan ikke fastsettes eksakt, men vitnet oppgir at han oppdaget avtrykkene uken før de på Kjølsoya ble lagt merke til.

Det mest interessante i forbindelse med avtrykkene ved Sundsvannet synes dog å være den omstendighet at malingen på den ene veggen av hytta s k a l l e t a v , ifølge vitnets opplysninger. Og spør man hvilken av veggene det er tale om så er svaret at det gjelder den veggen som vendte MOT AVTRYKKENE.

(fortsettes neste side)

Hytta ble sist malt 3 år før oppdagelsen av sporene. Da vitnet besøkte hytta "uken før avtrykkene på Kjolsmøya ble oppdaget" (11.6.1973), oppdaget han at malingen hadde skallet av på den veggen som vendte mot avtrykkene - og kun der. Malingen forøvrig var i skjønneste orden. (I juli malte han hytta om igjen.) Malingstypen oppgis som "Jotun" og fargen grønn. På spørsmål om hvorvidt spesielle værforhold eller lign kan ha spilt en rolle i denne forbindelse svarer vitnet at han ikke kan se eller tenke seg noen form for relasjoner i den retning.

Nærmeste bebyggelse ligger 2,5 km fra dette stedet.

Vitnenes reaksjon er forbauselse, og ønske om å få svar på gåten.

Som leseren vil se savner vi fremdeles svar på en lang rekke spørsmål som naturligvis reiser seg i tilslutning til det som her er nevnt. Men vi ville gjerne gjengi de opplysninger vi hittil har kunnet framskaffe, og vår hensikt er naturligvis å tilføye supplerende data etter hvert som det måtte bli mulig å grave slike fram.

Hvis malingen på hytteveggen har skallet av som følge av den samme årsakskilde som avtrykkenes (og foreløpig kan mye tydes i den retning) innebærer dette selvsagt at saken om avtrykkene ved Namsenfjorden er blitt tilført en ny dimensjon i form av en fysisk effekt utenom selve avtrykkene. Og - det er slike data vi hele tiden savner så smertelig når det gjelder UFO- ---. Hva kunne man ikke ha sittet med av materiale dersom alle vitner og observatører hadde meldt fra omgående. Men det er jo langt på vei forståelig at mennesker i sin alminnelighet ikke gjerne ønsker å utsette seg for de represalier det ofte innebærer å rapportere iakttagelser av dette slag. Man vet av erfaring hva det kan føre til av latterliggjørelse og personlig forfølgelse. Mange reagerer fjerne på den måten overfor medmennesker som ifølge myndighetene og "ekspertisen" ikke er i stand til å kjenne igjen selv de mest dagligdagse ting. Selv om det riktignok er slik at alle og enhver lett kan overbevise seg om disse avtrykkenes tilstedeværelse som en fysisk realitet, kan det likevel gå galt for de som ikke er villige til å akseptere kongruente, geometriske isblokker (hvor de enn måtte komme fra og forsvinne hen), som avtrykkenes opphav. Offisielle kommentarer til avtrykkene savnes stadig. Hvorfor? En av grunnene kunne jo være at man i dette tilfellet faktisk har vegret seg en smule for å finne fram de tradisjonelle merkelappene - selv om "meteoriter" faktisk har vært nevnt (!), dog ikke fra offisielt hold. Da avtrykkenes merkverdighetsgrad synes å overskride selv det som planeten Venus etter sigende kan avstedkomme av utrolige begivenheter, har man kanskje slått seg til ro med at det kan dreie seg om en UKJENT årsakskilde. Og dermed er fenomenet uten interesse. Dette kan tyde på at man har tatt lærdom av offisielle amerikanske UFO-undersøkelingsprosjekter, hvor konklusjonen "ukjent", eller "uidentifisert" betegnet slutten på undersøkelsene av en sak. Med andre ord der VITENSKAPELIG etterforskning ville b e g y n n e . Hvordan kan man komme videre - hvordan kan man gjøre vitenskapelige framskrift på slike premisser?

Vi kommer tilbake til avtrykkene ved Sundsvannet så snart ytterligere data måtte la seg framskaffe.

====+====